

Warszawa, 9 listopada 1935 r.

URZĄD PATENTOWY

A 4761/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 22097.

Kl. 34 i, 1/02.

Dresdner Tischfabrik Hermann Menzel
(Grossröhrsdorf, Niemcy).

Stół rozsuwany.

Zgłoszono 6 lutego 1934 r.

Udzielono 6 września 1935 r.

Pierwszeństwo: 6 lutego 1933 r. (Niemcy).

Wynalazek dotyczy stołu rozsuwanego z dzieloną płytą górną, pod którą mieści się pozioma, przestawiana w górę i w dół płyta uzupełniająca, mianowicie taka, która z położenia unieruchomionego zostaje wprowadzona zapomocą sprężyn naciskających lub podobnych narządów po rozsunięciu połówek górnej płyty w płaszczyźnie tej płyty, przyczem zwolnienie urządzenia, unieruchamiającego płytę uzupełniającą, zostaje spowodowane zapomocą narządu, poruszanego przy rozsuwaniu.

Wynalazek dotyczy stołów tego rodzaju z płytą górną owalną względnie okrągłą. Budowa takich stołów sprawia pewne trudności. Gdy górna płyta jest czworo-

kątna, wówczas płyta uzupełniająca, znajdując się pod rozsuwanymi połówkami górnej płyty, jest tak szeroka, jak górna płyta. W przypadku zaś, gdy ta płyta ma być owalna lub okrągła, końce płyty uzupełniającej wystawałyby za narożniki zsuniętych połówek górnej płyty. Gdyby płytę uzupełniającą wykonać węższą, niż połówki górnej płyty w styku, który określa szerokość stołu, wówczas w stole wyciągniętym brzegi płyty uzupełniającej nie dochodziłyby do końców połówek górnej płyty.

Wynalazek niniejszy dotyczy w drugim rzędzie również stołów tegoż rodzaju z dzieloną czworokątną płytą górną. Ponie-

waż płyta uzupełniająca czyli wkładka posiada przeważnie tylko połowę długości płyty stołowej, zatem należy zastosować na dolnej stronie płyty wyciągowej tak zwany „ślepy wpust” o grubości ukrytej płyty uzupełniającej, leżącej pod płytą wyciągową. W zestawionem położeniu płyta stołu posiada jednakową grubość na całej swej długości, gdyż płyta wkładkowa ukryta jest w zupełności w płycie wyciągowej. Oczywiście jest, że często z powodu zaciśnięcia się lub innej niedokładności cała płyta nie będzie leżała poziomo. Wtedy powstaje szczelina, powodująca nieładny wygląd. Wogóle ta linja podziału, według której wkładka ukryta jest w górnej płycie, wyglądająca jako odwrócona wydłużona litera U, przeszkadza.

Tego braku nie posiada stół według niniejszego wynalazku, gdyż z każdym boki płyty uzupełniającej łączy się np. zapomocą zawias tuż przy listwie przewodniczej jedno skrzydło boczne, które ze swego zwróconego ku środkowi stołu położenia na płycie uzupełniającej może być obrócone o 180° w płaszczyznę górnej płyty. Oba skrzydła obracają się w kierunkach przeciwnych. Obrócenie skrzydeł bocznych może się odbywać ręcznie po przestawieniu wgórze płyty uzupełniającej; można to, oczywiście, osiągnąć także łatwo zapomocą narzędzi mechanicznych, zwłaszcza w ten sposób, że na ruchomych bocznych skrzydłach umieszcza się zaczepy lub podobne występy, które, gdy skrzydła te są w położeniu opuszczonem na płycie uzupełniającej, współdziałają z oporkami, znajdującymi się na listwach przewodniczych lub innych częściach podstawy stołu w taki sposób, że przy przestawieniu wgórze płyty uzupełniającej zostają nagle przytrzymane i obracają skrzydła boczne samoczynnie, układając je w płaszczyźnie górnej płyty.

Obracanie skrzydeł bocznych w celu złożenia stołu może się także odbywać ręcz-

nie. Przy obracaniu mechanicznem, opisanem powyżej, osie zawias mieszczą się w takiej odległości od listw przewodniczych lub zderzaków, że przy nagłym przestawieniu wdół płyty uzupełniającej następuje zupełne obrócenie się skrzydeł i ułożenie ich na płycie uzupełniającej.

Stół według wynalazku posiada jeszcze przyrząd, wyłączający zapadkę przytrzymującą, który jest uruchomiany tuż przed osiągnięciem położenia wysuniętego przez połówki górnej płyty. Przy zsuwaniu połówek górnej płyty następuje wyłączenie zapadki. W ten sposób osiąga się, że płyta uzupełniająca jest przyciskana do dolnej powierzchni zesuniętych połówek górnej płyty.

Rysunek przedstawia przykład wykonania przedmiotu wynalazku. Fig. 1 przedstawia stół z zesuniętymi płytami w widoku zdołu; fig. 2 — w przekroju podłużnym; fig. 3 — w przekroju poprzecznym; fig. 4 — płytę uzupełniającą, częściowo podniesioną wgórze; a fig. 5 — płytę uzupełniającą podczas opuszczania wdół.

Do ramy 1 są przymocowane nogi 2 i listwy przewodnicze 3 z żelaza kąтового, na których zewnętrznej stronie znajdują się linki 4 do przeciwbieżnego wysuwania połówek P, P' . Połówki płyty są prowadzone zapomocą listw przewodniczych 5 lub podobnych narzędzi, które przesuwają się w szczelinach ramy i współdziałają z przymocowanymi do ramy występami przewodniczymi 6, oraz zapomocą listw przewodniczych 3, pod których poziome boki zachodzą występy 7, przymocowane do dolnej strony płyt P, P' .

Miedzy listwami przewodniczymi 3 znajduje się wkładka E , oparta na sprężynach 8, umieszczonych w osłonach 9. Te osłony są osadzone na listwie 10. Na dolnej stronie wkładki E znajduje się czop zaporowy 11, a na listwie 10 — zamek z prostokątnym zatrzymem 12, z którym jest połączony drążek 13, tworzący z podłużną osią

stołu kąt ostry około 30° i zaopatrzony w skośnie ścięty koniec 13a oraz w szczelinę 13b, współdziałającą z czopem przewodniczym na ramieniu 14. Zapadka 15 jest osadzona w łożysku 16 na dolnej stronie płyty P' w taki sposób, że przy rozsuwaniu stołu przechodzi mimo drążka 13, przy zsuwaniu zaś stołu napotyka na koniec 13a drążka 13 i przesuwając go w kierunku strzałki, wskutek czego zatrzym 12 wysuwa się ze szczeliny czopa 11, a zapadka może się przesunąć z boku końca 13a dzięki temu, że ten koniec przy przesuwie przybliży się jednocześnie nieco do osi podłużnej.

Na bocznych skrzydłach E' , E'' są umocowane wystające zaczepy 18, które winny być tak długie, by zachodziły pod listwy przewodnicze 3; wówczas przy nagłym przestawieniu w górę zapomocą sprężyn wkładki E i skrzydła E' , E'' zostają przytrzymane zaczepami, wskutek czego skrzydła te obracają się samoczynnie na zawiasach 17 (fig. 4). Odległość X między zawiasami 17 i listwami 3 lub odpowiednio działającymi oporkami, osadzonymi np. na ramie stołu, wynosi tylko 2 — 3 cm.

Naciskanie wdół wkładki E powoduje obrócenie się bocznych skrzydeł E' , E'' , które naciskają dolną stronę na listwy przewodnicze (fig. 5). Przy nagłym naciśnięciu wkładki E w środku następuje kompletne obrócenie bocznych skrzydeł E' , E'' . Można je, oczywiście, także obrócić ręcznie.

Zastrzeżenia patentowe.

1. Stół rozsuwany z dzieloną płytą górną i umieszczoną pod nią w położeniu poziomem przestawianą w górę i wdół płytą uzupełniającą, zwłaszcza taką, która z położenia unieruchomionego zostaje zapomocą sprężyn wprowadzona po rozsunięciu połówek górnej płyty w płaszczyznę tej płyty, przyczem zwolnienie przyrzędu przytrzymującego powodują części, uru-

chomiane jednocześnie z połówkami górnej płyty, znamienny tem, że do boków płyty uzupełniającej (E) są przymocowane na zawiasach (17) obok listw przewodniczych (3) dla połówek obracane do wewnątrz skrzydła boczne (E' , E''), które ze swego ku sobie zwróconego położenia na płycie uzupełniającej mogą być obracane o 180° w płaszczyznę płyty górnej (P , P') w kierunkach odwrotnych, gdy wskazana płyta uzupełniająca (E) zostaje przedstawiona do góry.

2. Stół według zastrz. 1, znamienny tem, że na ruchomych skrzydłach bocznych (E' , E'') znajdują się zaczepy lub podobne narządy (18), które, gdy skrzydła te są w położeniu opuszczonem ułożone na płycie uzupełniającej (E), współdziałają z oporkami, znajdującymi się na ramie (1) lub listwach (3) albo innych częściach składowych stołu, w taki sposób, iż przy przestawianiu w górę płyty uzupełniającej wskazane zaczepy samoczynnie obracają skrzydła boczne (E' , E'') w płaszczyznę górnej płyty.

3. Stół według zastrz. 1 i 2, znamienny tem, że osie zawias (17) są umieszczone w takim odstępie od listw przewodniczych (3), iż przy nagłym przestawieniu wdół płyty uzupełniającej (E) skrzydła boczne (E' , E'') zostają kompletnie obrócone i ułożone na wskazaną płytę (E).

4. Stół według zastrz. 1—3 z zatrzymaniem, przytrzymującym czop zaporowy, umieszczony na drążku, działającym na płytę uzupełniającą zapomocą zapadki, osadzonej na jednej z połówek górnej płyty i usuwającej się w jednym kierunku, znamienny tem, że zapadka (15, 16) jest osadzona na dolnej stronie płyty (P') tak, iż przy zsuwaniu połówek górnej płyty trafia na koniec (13a) drążka (13) i powoduje wyłączenie zatrzymu (12).

5. Stół według zastrz. 4, znamienny tem, że drążek (13) tworzy z osią podłużną stołu kąt ostry około 30° i na końcu jest

wodzony za pomocą szczeliny (13b) na czo-
pie przewodniczym ramienia (14), przymo-
cowanego do ramy (1) stołu, wskutek cze-
go jego wolny koniec (13a) przy mijaniu
zapadki (14) podczas zsuwania połówek
płyty (P, P') oprócz przesuwu podłużnego
otrzymuje niewielki ruch w kierunku osi

podłużnej, który wystarcza do odsunięcia
zapadki (15).

Dresdner Tischfabrik
Hermann Menzel.
Zastępca: Inż. F. Winnicki,
rzecznik patentowy.

